

PISSARRA, CENT NÚMEROS

Gaspar Valero i Martí, director d'El Mirall

Arrivar al número 100 d'un projecte que va començar com una iniciativa editorial il·lusio-nada i participativa és sempre motiu d'alegria i de satisfacció, i més si es tracta d'una revista de les illes Balears d'alt contingut cultural i educatiu. Però,

a més, un número rodó com aquest serveix també de punt de referència per fer balanç i per mirar enre-re sense recança, fins fitar els abellons de la memòria col·lectiva i confirmar que s'ha recorregut un llarg camí i que s'han superat molts d'entre-bancs. És l'hora de revisar els objectius fundacionals i de confirmar que aquells moments d'il·lusió novella s'han transformat, gràcies a un treball cisellat revista rere revista, mes rere mes i any rere any, en una experiència i en una maduresa que ha generat una altra etapa no exempta igualment d'il·lusió però, sens dubte, amb un producte de més qualitat.

PISSARRA, la revista d'ensenyament de les Illes, és un referent imprescindible del món educatiu. Des de l'any 1977 surt al carrer com a revista d'informació sindical i el 1983 es converteix en revista pedagògica. És, per tant una fita de la història de l'ensenyament i una publicació que es troba sempre al dia en els grans debats educatius, reivindicativa en la dignificació de l'ensenyament i dels seus protagonistes, i d'alt interès com a revista d'informació específica i d'opinió. Exemples d'aquests treballs, segons la meua tria personal, serien la presentació de números monogràfics sobre temes d'actualitat o de discussió i de reflexió de política educativa, entrevistes als actors de l'educació i la pedagogia, i la presentació de projectes de renovació pedagògica..

Però *PISSARRA*, a més d'una revista d'ensenyament és també és una peça a tenir en compte dins l'engranatge de la premsa periòdica de les illes Balears, modèlica pel que fa a l'ús de la llengua catalana i per la defensa d'una manera clara i inequívoca de fer país. L'ús del català com a llengua de l'ensenyament i com a llengua dels mitjans de comunicació, la promoció de la cultura illenca i dels Països Catalans, la defensa dels valors patrimonials historicoartístics i naturals, l'impuls a la identitat nacional de les illes Balears, són aspectes definitoris i essencials que agermanen dues revistes com *PISSARRA* i *El Mirall*.

Però, no podem simplement felicitar-nos per l'existència de revistes com les nostres i recordar els nostres objectius ben panxa-contents. Convé guaitar fora dels àmbits més nostrats, amarats de cultura i de consciència de país, i recórrer l'altra cara de la moneda: els amples deserts de la nostra societat ocupats per la desinformació, l'alienació cultural, el passotisme i, fins i tot l'autoodi per la nostra personalitat col·lectiva. Una nota a considerar en la configuració d'aquests paisatges asprívols és la constatació de l'hegemonia, per golejada, dels mitjans de comunicació en castellà i de l'ús ambiental del castellà cada vegada més extens. La consolidació de revistes com les nostres és una passa important en la normalització de la llengua i del país, però, no ens enganyem, el desafiament es troba a vèncer la desertització generalitzada que he apuntat. Una política educativa contundent, una acció normalitzadora decidida dels poders públics, i la consolidació de l'espai comunicatiu en català, hi tenen molt a dir, en aquesta lluita contra la sequera cultural.

Des d'El Mirall, revista germana de *PISSARRA* per tants de motius, no ens queda més que mostrar la nostra satisfacció per aquesta fita assolida i us desitjam llarga vida en la reivindicació constant dels drets del món educatiu, de la cultura de les Illes i de la defensa de la llengua catalana, com també dels

**La consolidació de revistes
com les nostres és una
passa important en la
normalització de la llengua
i del país, però, no ens
enganyem, el desafiament
es troba a vèncer la
desertització generalitzada**

valors patrimonials i ecològics. És clar que comparim massa coses en comú, amb la nostra societat i amb la nostra cultura com per no poder desenten-dre'ns els uns dels altres. □